

Zitting 1981-1982

17 029

Wijziging van de Algemene Kinderbijslagwet (invoering recht op kinderbijslag over een beperkte periode voor werkloze schoolverlaters en voor daarmee gelijkgestelden)

Nr. 4

De vroegere stukken zijn gedrukt in de zitting 1981

VERSLAG

Vastgesteld 7 oktober 1981

De vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid¹ heeft de eer van haar bevindingen op dit in haar handen gestelde wetsontwerp als volgt verslag uit te brengen.

1. Algemeen

De leden van de C.D.A.-fractie betuigden hun instemming met de strekking en, in het algemeen, ook met de inhoud van het voorliggende wetsontwerp. Hiermee wordt voorkomen dat van ouders/verzorg(st)ers van jeugdige werkloze schoolverlaters extra-offers worden gevraagd gedurende de periode, voorafgaande aan de datum waarop betrokkenen eventueel aanspraak kunnen maken op een uitkering krachtens de Rijksgroepsregeling Werkloze Werknemers.

Zoals namens hen in het mondelinge overleg van de vaste Commissies voor Sociale Zaken en Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk op 14 mei jl. reeds was betoogd, gaven zij aan de thans voorgestelde regeling verre de voorkeur boven de aanvankelijk overwogen z.g. voorportaalregeling in de Rijksgroepsregeling Werkloze Werknemers. Krachtens haar opzet kon immers die regeling geen rekening houden met het feit, dat de beoogde, noodzakelijke besparing in de rijksgroepsregeling zwaarder op de onderhouden- de ouder of verzorg(st)er van een jeugdige werkloze schoolverlater zou drukken, naarmate in het betreffende gezin of samenlevingsverband méér kinderen te onderhouden zijn. Dat hiermee, zoals onder meer door de Raad van State in zijn advies over dit wetsontwerp is betoogd, een oneigenlijk element in de kinderbijslagregeling wordt opgenomen, achtten zij, mede gelet op het effect van de thans voorgestelde maatregel, geen overwegend bezwaar. Immers, ook thans reeds blijft de aanspraak op kinderbijslag bestaan gedurende een korte periode, volgende op het beëindigen van de studie, te weten de vakantieperiode. Bovendien bestaan die aanspraken reeds vele jaren voor z.g. huishoudkinderen.

De leden van de C.D.A.-fractie vroegen zich nog wel af of de thans te treffen maatregel in de kinderbijslagsfeer, in samenhang met de aangekondigde wijziging van de op de RWW steunende beschikking schoolverlaters, voldoende rekening houdt met de situatie die zich kan voordoen indien minderjarige studenten uit het hoger beroepsonderwijs of het wetenschappelijk onderwijs hun studies wegens ziekte tijdelijk moeten onderbreken of, om wel-

¹ Samenstelling: Nypels (D'66), Rietkerk (VVD), Hermsen (CDA), voorzitter, Haas-Berger (PvdA), Keja (VVD), Poppe (PvdA), ondervoorzitter, Weijers (CDA), Spieker (PvdA), Beckers-de Bruijn (PPR), Nijpels (VVD), Moor (PvdA), De Korte (VVD), Gerritse (CDA), B. de Vries (CDA), Buurmeijer (PvdA), Toussaint (PvdA), De Graaf (CDA), Leerling (RPF), Schutte (GPV), Groenman (D'66), Van der Vlies (SGP), Janmaat-Abee (CDA), Willems (PSP), Dekker (D'66), Brouwer (CPN), Oomen-Ruijten (CDA), Ter Veld (PvdA).

ke reden dan ook, voortijdig beëindigen. Speciaal wanneer het reeds uitwonende studenten betreft, meenden zij, dat zich bij totstandkoming van de voorgenomen maatregelen nog bijzondere problemen kunnen voordoen, gelet op de vaste lasten van deze studenten in die omstandigheden. Gaarne zouden zij in dat verband de reactie van de Regering vernemen op de inhoud van een schrijven dd. 24 september 1981 over deze kwestie gezonden aan onder meer de vaste Kamercommissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid door het Regionaal Overleg Studentendekanen Hoger Beroeps Onderwijs Groningen.

Ziet de Staatssecretaris, indien de in dat schrijven genoemde feiten en de verwachte gevolgen reëel zijn, eventueel in overleg met haar ambtgenoot van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, kans aan de door de studentendekanen geopperde bezwaren tegemoet te komen?

Voorts stelden de hier aan het woord zijnde leden nog de vraag wat, eveneens in samenhang met de aangekondigde wijziging in de beschikking schoolverlaters, de gevolgen zullen zijn voor jeugdige werkloze schoolverlaters behorend tot de gezinnen van z.g. grensarbeiders.

Wanneer eindigt, indien kinderen van grensarbeiders de school verlaten of hun studie beëindigen, de aanspraak op het Duitse of Belgische equivalent van de Nederlandse kinderbijslag?

Is de conclusie gerechtvaardigd, dat deze werkloze schoolverlaters gedurende tenminste een aantal maanden, te weten tot de datum waarop eventueel aanspraak kan worden gemaakt op uitkering krachtens de Rijksgroepsregeling Werkloze Werknemers, volledig ten laste van hun ouders/verzorg(st)ers komen?

Ziet de Staatssecretaris ook in dit geval, in overleg met haar ambtgenoot van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk mogelijkheden om aan de problemen die hierdoor bij de betreffende gezinnen ontstaan tegemoet te komen?

De leden van de fractie van de P.v.d.A. wensten voorop te stellen, de in het wetsontwerp vervatte constructie uit een oogpunt van wetgeving als weinig fraai te moeten aanmerken. Gelet op de betekenis voor velen van de voorgestelde voorziening meenden zij zich daarbij echter te moeten neerleggen. Wel vroegen deze leden zich af, of het voorstel geen nadere verfijning zou behoeven. Naar hun indruk zouden anders namelijk voor een aantal betrokkenen financiële problemen zijn te verwachten.

Deze leden voegden hier aan toe te beseffen, dat daartoe strekkende wijzigingen op hun beurt zouden nopen tot het toepassen van afwijkingen op het hier voorgestelde systeem. Zij waren van oordeel, dat ook dat gemotiveerd zou worden door de betekenis, die een en ander voor de betrokkenen zou hebben.

In de eerste plaats zouden deze leden in dit verband naar voren willen brengen, dat studerende in het bestek van hun studie soms maatregelen hebben moeten treffen, die met vaste kosten gepaard gaan, in dier voege dat deze kosten op het moment van de beëindiging van hun studie allerminst ophouden te bestaan. Zij denken bij voorbeeld aan de omstandigheid, dat jonge mensen ten behoeve van hun studie het ouderlijke huis hebben verlaten en een eigen huisvesting hebben betrokken. Aangezien de tijdens de studie verstrekte toelagen resp. uitkeringen aanmerkelijk meer kunnen belopen dan het bedrag aan kinderbijslag krachtens het onderhavige voorstel, zullen zich in dergelijke gevallen ernstige inkomstenkortingen kunnen voordoen.

Is de Regering bereid te overwegen, in hieruit voortvloeiende gevallen van zeer moeilijke financiële situaties, een aangepaste regeling te treffen, bij voorbeeld door het verschil tussen het bedrag van de tijdens de studie verleende toelagen resp. uitkeringen en het uit te keren bedrag aan kinderbijslag, tijdens de wachtperiode te overbruggen door toekenning van een aanvullende uitkering krachtens de RWW?

Voorts vroegen deze leden aandacht voor het door de Raad van State aangedragen vraagstuk, dat geen aanspraak op kinderbijslag bestaat ten aanzien van die kinderen, voor wie tijdens de studieperiode in ontoereikende mate aan de onderhoudseis wordt voldaan. Volgens de Regering zou het in dit verband om sporadische gevallen gaan. Bovendien zou in die gevallen gedurende de wachtperiode de ontwikkeling deze zijn, dat het kind gedurende de wachtperiode weer voor rekening van de ouders zou komen, waardoor dezen tijdens die periode opnieuw recht op kinderbijslag zouden krijgen. Deze leden waren er niet zeker van, of het beschreven vraagstuk op deze wijze uit de wereld geholpen zou zijn. Zij vroegen zich af, of het wel zo voor de hand zou liggen, dat de bewuste ouders na de beëindiging van de studietijd daadwerkelijk tot het verlenen van ondersteuning zouden overgaan. Deze leden zouden het derhalve op prijs stellen van de Regering te vernemen, of zij bereid zou zijn te overwegen aan deze categorie kinderen een zelfde uitkering te verstrekken als hierboven ten aanzien van de eerder omschreven groep gevallen werd aangeduid.

Leden van de V.V.D.-fractie waren het eens met de onderhavige maatregel zoals ook reeds uit de V.V.D.-ondertekening van de motie-Hermesen c.s. op 14 mei jl. in de Kamer mocht blijken. Tijdens het desbetreffende debat hadden zij bezwaren met betrekking tot het «voorportaal» van de RWW-regeling geuit en zich uitgesproken voor uitbreiding van de werkingssfeer van de AKW als «vangnet». Dit voorkomt onvoordelige effecten voor gezinnen met meer dan drie telkinderen in vergelijking met de tot dan toe genoten kinderbijslag. Per saldo wordt toch een ombuiging van ca. f 29 mln. per jaar gerealiseerd. Deze leden vroegen nog welke maatregelen worden getroffen om in voorkomende gevallen deze kinderen als medeverzekerd voor de ziektefondsverzekering aan te merken?

De leden van de D'66-fractie hadden met belangstelling kennis genomen van het onderhavige wetsontwerp. Zij betreurden het dat dit ontwerp pas in een vrij laat stadium aan de Tweede Kamer was toegezonden, terwijl toch reeds op 14 mei jl. de motie-Hermesen met algemene stemmen was aangenomen, als gevolg waarvan de indiening van dit wetsontwerp noodzakelijk werd.

Dat de fractie van D'66 destijds de motie-Hermesen had ondersteund was erop gebaseerd, dat deze fractie de gevolgen van de verlenging van de wachtperiode zoveel mogelijk wilde beperken. Deze verlenging had op zich overigens niet de instemming van deze fractie, evenmin als de andere maatregelen voor jeugdigen in de inkomens- en uitkerings sfeer, waartegen zij zich steeds had verzet.

Deze leden zeiden zich niet tegen het wetsontwerp te zullen verzetten, omdat het een rechtstreekse consequentie is van eerder genomen besluiten. Dit betekent echter niet dat deze leden in het algemeen gelukkig zijn met het inkomensbeleid zoals dat ten aanzien van jongeren is gevoerd. Zij hadden vooral bezwaar tegen het feit, dat de tendens tot grotere zelfstandigheid voor jongeren, zoals die in de ontwikkeling van het burgerlijk en strafrecht waar te nemen is, wordt tegengewerkt door een steeds kleinere financiële zelfstandigheid voor jongeren.

Deze leden spraken de wens uit dat aan een samenhangend jeugdbeleid, inclusief het inkomensbeleid, voldoende aandacht zal worden besteed. Zij waren van mening, dat de beslissingen over het inkomensbeleid voor jongeren, zoals deze in het voorbije parlementaire jaar waren genomen en waartegen zij zich steeds hadden verzet, niet door voldoende beleidsinformatie over de inkomenspositie van jongeren waren ondersteund. Bij de raden van arbeid zijn steekproeven gedaan uit het kinderbijslagbestand, waardoor «een schat aan informatie is bovengekomen» (SMA, 1981/5, blz. 385-400). Heeft deze informatie mede betrekking op de inkomenspositie van jeugdigen? Indien dit het geval is, zijn de bewindslieden dan bereid om naar aanleiding hiervan aandacht te besteden aan een samenhangend jeugdinkomensbeleid?

De leden van de fractie van D'66 constateerden, dat het onderhavige wetsontwerp deel uitmaakt van de gesignaleerde tendens naar geringere financiële zelfstandigheid. De kinderbijslag wordt immers niet aan de jongere zelf, maar aan de ouder(s) uitgekeerd, terwijl de oorspronkelijke kinderbijslagvervangende uitkering, op zich zelf allerm minst voldoende om tegemoet te komen aan de noodzakelijke bestaanskosten, aan de jongere zelf zou worden uitgekeerd. Bovendien wordt de kinderbijslag op een later tijdstip uitbetaald dan de RWW-uitkering. Wat zal in dit verband gebeuren met de jongere, die zelfstandig woont en plotseling weer op de ouders is aangewezen? Zij vroegen de bewindslieden dan ook te bezien of er voor 18- tot 20-jarigen niet toch nog een andere regeling mogelijk is.

De leden van de fractie van D'66 wilden wijzen op het feit, dat met deze wet een werkloosheids criterium in de AKW wordt binnengehaald. In het eveneens in behandeling zijnde ontwerp van wet 16 632 (Kinderbijslag aan de verzorgende ouder), wordt voorgesteld om daarin het verzorgingsbeginsel op te nemen. De leden van de fractie van D'66 drongen er bij de Regering op aan in het algemeen behoedzaam te zijn met het aanbrengen van verstrekkende wijzigingen in wetgeving, terwijl daarover in breder verband nog dient te worden gediscussieerd, in dit geval o.a. door de SER. Zij drongen er op aan om noodwetgeving als deze in de toekomst te vermijden.

De Regering heeft in een adviesaanvraag aan de SER uitgesproken dat het recht op kinderbijslag naar haar mening in de toekomst alleen nog dient te gelden voor kinderen tot 18 jaar, zo vervolgden dezelfde leden. Welke consequenties heeft die opvatting, in verband met dit wetsontwerp, voor schoolverlaters tussen 18 en 21 jaar? Deze leden hadden de indruk, dat maatregelen op de korte termijn problemen met zich meebrachten op de langere termijn. Zo wordt in de adviesaanvraag over de integratie van de werkloosheidsregelingen ervan uitgegaan, dat schoolverlaters recht zullen hebben op de daarin te creëren basisvoorziening. Vormt dit nog steeds het uitgangspunt en hoe verhoudt zich dit voornemen tot de maatregelen die na het verzoek om advies (augustus 1980) zijn genomen?

Betekent het onderhavige wetsontwerp dat de kosten, die aanvankelijk door de overheid zouden worden gedragen voor de z.g. «kinderbijslagvervangende uitkering» nu deels worden verschoven naar de werkgevers, die immers de AKW-premie betalen. Is hiertoe overleg gevoerd?

De leden van de fractie van D'66 vroegen hoe de besparing op de rijksuitgaven, zoals deze in de memorie van toelichting werd genoemd, geraamd was. Is hierbij rekening gehouden met:

- a. het tegenvallende aantal schoolverlaters in 1981 dat geen werk vindt;
- b. een eventueel extra beroep op de Algemene Bijstandswet door de ouders van kinderen, die in deze regeling vallen;
- c. een eventueel hogere rijksbijdrage aan het Algemeen Kinderbijslagfonds?

De leden van de fractie van D'66 vroegen voorts naar het reeds lang beloofde budgetonderzoek onder jongeren. In het debat over de verlaging van de RWW-normen voor jeugdigen in mei 1981, is dit onderzoek door de Regering toegezegd. Zijn hiermee reeds vorderingen gemaakt?

Welke gevolgen heeft het onderhavige wetsontwerp voor studerende die wegens langdurige ziekte tijdelijk met de studie stoppen? Zij hebben voor die tijd geen recht op een rijksstudietoelage, maar tot voor kort wel op een RWW-uitkering. Vallen ook zij terug op de ouders?

De leden van de fractie van D'66 wilden nog eens wijzen op de belemmering die de verslechterde inkomenspositie heeft op de arbeidsmobiliteit van jongeren. Door de afhankelijkheid van de ouders zullen werkloze schoolverlaters immers minder mogelijkheden hebben om elders in het land werk te zoeken?

Deze leden hadden de indruk dat er grote verschillen bestonden in de inkomenspositie van jongeren. Kan de Regering een inzicht geven in die verschillen, voor wat betreft de uitkeringen die door de overheid aan jongeren worden gegeven (RWW, studiefinanciering, e.d.), gedifferentieerd naar leeftijd?

De bezwaren van de leden van de D'66-fractie richtten zich minder op het onderhavige wetsontwerp als zodanig, als wel tegen de eerder getroffen regelingen, waarvan dit wetsontwerp een gevolg is. De al te voortvarende spoed waarmee destijds de verschillende regelingen zijn doorgevoerd, hadden het de Kamer onmogelijk gemaakt om op gedegen wijze van gedachten te wisselen over een samenhangend inkomensbeleid voor jongeren. Deze leden vertrouwden erop dat dit in de komende tijd opnieuw aan de orde zou komen.

Ten slotte vroegen deze leden of er in gevallen waarin zich voor jongeren acute moeilijkheden voordoen met betrekking tot de voorziening in de noodzakelijke bestaanskosten, wegen voor hen openstonden om een oplossing te vinden. Zij dachten hierbij bij voorbeeld aan de eerdergenoemde (tijdelijke) «studiestoppers», of aan van huis weggelopen jongeren.

De leden, behorende tot de fractie van de P.S.P. merkten op op 21 juli 1981 vragen te hebben gesteld aan de Staatssecretaris van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk over onjuiste publikaties in de media over de bijstandsuitkeringen en wijzigingen in de AKW. De antwoorden op deze vragen hadden deze leden onbevredigend gevonden omdat de Staatssecretaris de verstrekte, onjuiste informatie – er werd immers in advertenties vooruitgelopen op veranderingen in de uitkeringen van schoolverlaters en wijzigingen in de AKW, zonder dat betreffende wetswijzigingen de Kamer reeds gepasseerd waren – weigerde te veranderen.

Afgezien van deze ongebruikelijke handelwijze, en afgezien van hun bezwaren tegen het verlengen van het aantal wachtdagen, hetgeen een aantasting van verworven rechten betekent, dient ook het voorstel om, ter overbrugging, schoolverlaters onder de AKW te laten vallen als een minimale compensatie voor het verlies van het recht op een uitkering gekenschetst te worden, zo voegden deze leden toe.

De leden van de P.S.P.-fractie betreurden de late indiening van dit ontwerp; in dat verband kan de vraag gesteld worden of de Minister de mening deelt, dat vergroting van het aantal wachtdagen pas ingevoerd kan worden nadat de wijzigingen in de AKW zijn aangebracht?

Met een aantal onderdelen van de wet hadden de leden van de P.S.P.-fractie grote moeite. Zo wordt de situatie voor studenten, die hun studie om welke reden dan ook voortijdig onderbreken, problematisch. In dat geval wordt de studietoelage stopgezet en valt de student(e) voor zijn/haar levensonderhoud terug op het inkomen van de ouders. Met name de laagstbetaalden kunnen hiermee voor grote financiële problemen komen te staan. De kinderbijslag dekt slechts een klein gedeelte van de werkelijke kosten van levensonderhoud en wordt bovendien achteraf uitbetaald. Kunnen in de voorgestelde regeling zodanige wijzigingen worden aangebracht dat voor deze tussentijdse schoolverlaters een oplossing gevonden wordt?

Het voorstel om de uitkering ingevolge de RWW te laten ingaan in het 3de kwartaal na het kwartaal waarin de studie gestaakt wordt, betekende volgens de leden van de P.S.P.-fractie dat in de praktijk het aantal wachtdagen slechts bij uitzondering 130 bedraagt. In het ergste geval bedraagt het aantal wachtdagen 194, voor de meesten ligt dat tussen de 130–194. Het recht op een uitkering ingevolge de RWW lijkt nu nog verder uitgehouden te worden dan in het oorspronkelijke voorstel, waarin het aantal wachtdagen opgevoerd werd van 65 tot 130. Acht de Regering het uitbreiden van het aantal wachtdagen naar méér dan 130 niet een uitholling van het recht op een uitkering ingevolge de RWW?

Tot slot merkten de leden van de P.S.P.-fractie op dat onder punt 1 van de memorie van toelichting wordt gesteld, dat het aantal werkloze schoolverlaters ca. 30 000 bedraagt. Volgens de Kerngegevens Arbeidsmarkt (Ministerie van Sociale Zaken, augustus 1981) bedraagt het aantal werkloze schoolverlaters tot en met de maand augustus 1981 inmiddels 80 050 (zie paragraaf 3, werkloosheid naar leeftijd, blz. 2; het betreft hier overigens werkloze schoolverlaters beneden 23 jaar).

Kan de Regering inzicht verschaffen in de werkelijke aantallen, inclusief de financiële consequenties ten gevolge van de invoering van de in dit wetsontwerp opgenomen regeling?

De leden van de C.P.N.-fractie, die overigens van mening bleven dat de nieuwe regeling voor werkloze schoolverlaters in haar geheel een onverantwoorde aanslag op de inkomenspositie van jongeren betekent en in tegenspraak is met en onrecht doet aan de maatschappelijke ontwikkeling, op grond waarvan steeds meer jongeren op steeds jongere leeftijd kiezen voor zelfstandig leven, hadden met name, gezien in het licht van deze maatschappelijke ontwikkeling, bij het voorliggende wetsontwerp enkele vragen.

Het recht op kinderbijslag is een recht van ouders, niet van jongeren. Voorwaarde om voor kinderbijslag in aanmerking te komen is de financiële afhankelijkheid van de jongere ten opzichte van zijn/haar ouders/verzorgers.

De leden van de C.P.N.-fractie vroegen zich af wat er gebeurt wanneer ouders of verzorgers de betrokken jongere niet kunnen of willen onderhouden. Volgens deze leden zou deze situatie zich in de praktijk dikwijls kunnen voordoen, bij voorbeeld in het geval van een student(e) die zijn/haar studie staakt. Kunnen de bewindslieden meedelen op welke voorziening deze jongeren dan een beroep kunnen doen?

De leden van de C.P.N.-fractie vroegen zich voorts af of de uitvoering van de nieuwe regeling niet zeer veel verwarring en problemen zal op leveren. Het stadium waarin de behandeling van dit wetsontwerp zich bevindt, sluit inwerkingtreding op 1 oktober 1981 uit. Is het niet zo dat de betrokken jongeren nu in een vacuüm terecht komen, nu de sociale diensten per 1 oktober de regeling ten aanzien van de wachttijd reeds uitvoeren, terwijl er nog geen financiële oplossing voorhanden is?

Is het, zo vroegen deze leden hier tenslotte, te verwachten dat de wijziging van de AKW vóór het einde van het vierde kwartaal 1981 een feit zal zijn?

Het lid van de G.P.V.-fractie kon instemmen met de voorgestelde wijziging van de AKW. Deze fractie achtte de voorgestelde oplossing van het knelpunt dat was ontstaan door de verzwaring van de referte-eis een aantrekkelijke oplossing. De primaire financiële verantwoordelijkheid voor minderjarige kinderen ligt immers bij de ouders?

Als geen recht bestaat op een werkloosheids- of bijstandsuitkering ligt het voor de hand de ouders met behulp van een kinderbijslaguitkering tegemoet te komen. Is het daarom wel juist in dit verband te spreken van de invoering van een werkloosheidscomponent in de kinderbijslagwet? Kan de voorgestelde wijziging niet evenzeer worden gemotiveerd vanuit de bestaande onderhoudsplicht?

2. Artikelen

Artikel I

Dat de inschrijving als werkzoekende bij het Gewestelijk Arbeidsbureau (GAB) binnen een redelijke termijn dient plaats te vinden, gelijk wordt voorgesteld in artikel 7, 4de lid, onder 5, achtten de leden van de C.D.A.-fractie alleszins juist.

Blijkens de memorie van toelichting dient hieronder – zij het in de praktijk met enige flexibiliteit – te worden verstaan een maand na het beëindigen van de studie of, als dat tijdstip min of meer samenvalt met de ingang van zomervakanties, een datum niet later dan 1 augustus.

Is echter het noemen van deze datum wel juist als men ervan uitgaat dat de zomervakantie wordt gerekend tot de school- of studieperiode en er rekening mee houdt dat het nieuwe school- of studiejaar veelal eerst medio augustus of zelfs begin september aanvangt? Plegen vakanties ter afsluiting van een dikwijls veeljarige school- of studie periode niet dikwijls langer te zijn dan de gebruikelijke die men houdt tussen twee school-, respectievelijk studiejaar in?

Houdt men met het zo accentueren van de datum van 1 augustus wel voldoende rekening met het feit dat door de toenemende behoefte aan vakantiespreiding het aanvangstijdstip en het einde van de schoolvakanties per regio aanmerkelijk kunnen verschillen?

Met instemming constateerden de leden van de P.S.P.-fractie dat de verplichting voor schoolverlaters om zich binnen één maand bij het GAB te laten inschrijven als werkzoekende soepel gehanteerd zal worden. Kan de Regering daaraan in de media grote ruchtbaarheid geven?

De leden, behorende tot de fractie van de C.P.N. vroegen ten slotte of de Regering zou kunnen meedelen welke instructies de GAB's hebben ontvangen met het oog op de uitvoering van het onderhavige wetsontwerp.

Vertrouwend, dat de Regering tijdig vóór de openbare behandeling van dit wetsontwerp schriftelijk zal hebben geantwoord op bovengenoemde vragen en opmerkingen acht de commissie deze hiermee voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Hermsen

De (wnd.) griffier van de commissie,
Nieuwenhuizen